

အောင်သင်း၏ အမှာစာ

သခင်ထိန်ဝင်း၏ မိတ်ဆက်မှုဖြင့် ဒေါက်တာခင်လက်ကွဲ ကျွန်တော်ဆီရောက်လာခဲ့စဉ်က အင်္ဂလိပ်လိုရေးထားသော စာမူကြီးကို မြန်မာပြန်ဆိုပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံချက်ဖြင့် ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူနှင့် စကားပြောကြည့်လိုက် တော့ မြန်မာလိုသွက်လက်စွာ ပြောနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ပြော လိုသည့်အကြောင်းအရာကို အဖိအဖော့၊ အလျော့အတင်း လိုရင်းကို မျက်ခြည်မပြတ် ပြောနိုင်သည်ကို သတိထားမိ သည်။ ခုနစ်စဉ်အမျှင်တန်း ရမ်းသန်းပြောဆိုပြီး လုံးချာ လည် ပြောတတ်သူမျိုး မဟုတ်။ ဤသို့သော သူမျိုးသည် ရသစာပေတွင် မရွမ်းနိုင်စေဦးတော့ သူတစာပေရေးရာ တွင်မူ အောင်မြင်ပေါက်မြောက်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော် ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်အနေနှင့်လည်း တွေ့ခဲ့ဖူးလှပါလေ ပြီ။ ထို့ကြောင့် "ညည်းဟာ ဗမာမတစ်ယောက်ပဲ။ ဗမာလို ဘာကြောင့်မရေးတတ်ရမှာလဲ။ ဗမာလိုရေးခဲ့၊ ရဲရဲသာရေး၊ ဝါ ပြင်ပေးမယ်။ ဗမာလိုရေလည်အောင် ပြောတတ်တဲ့ နောက် ဘာကြောင့် ဗမာလိုမရေးတတ်ရမှာလဲ" ဟု တိုက် တွန်းအားပေးစကားပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော်အားပေး စကားဖြင့်ပင် သူလည်း မရွံ့မရဲအားတင်းပြီး ပြန်သွား သည်။ မဝံ့မရဲလည်း ဖြစ်လောက်သည်။ ဗမာစကားပင် ပြောခွင့်မကြုံသော ပြည်ပနယ်မြေများတွင် ကာလရှည်

လျားစွာ ကွင်လည်နေခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။

သည်တော့ သူလည်း ကြီးစားပမ်းစား ရေးလာစွာ သည်။ ပထမဆုံး ပရိသတ်က သူ့ညီမဖြစ်သူ 'ယုလင်္ကာ'၊ ယုလင်္ကာကလည်း စီးပွားရေးတွဲစပြီး မိန်းကလေး။ အနီး တပ် စာဖတ်ပရိသတ် ယုလင်္ကာ အားပေးလိုက်ပုံက "မမ ရေးထားတာတွေက ဘယ်လိုကြီးမုန်းမသိဘူး" ဆိုကိုး။ သို့နှင့် ကျွန်တော်ဆီ ပထမဆုံးစာမူရောက်လာလိုက်တော့ တကယ့်ကို တိုးနင်းခွက်နင်းပါပဲ။ သူ့စာကို မတ်ပြီး ရယ်ရယ် မောမော တသောသောနှင့်ပင် ပြင်ဆင်ပေးရသည်။ ညှပ် တွေကို ထောက်ပြရသည်။ သည်လိုနှင့် စာတစ်အုပ်ဖြစ် ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်က 'အမှတ်မထင်စွန့်စားခန်း များ' ဟူသော ပြည်ပအတွေ့အကြုံစာအုပ် ဖြစ်သည်။

ထိုနောက်တွင်တော့ ဆောင်းပါးတိုထွာတွေကို ရေး လာပြန်သည်။ ကျွန်တော်ပင် တည်းဖြတ် ပြင်ဆင်ပေးရ သည်။ မဂ္ဂဇင်းစွာနယ်များသို့ တိုးဝင်လာနိုင်ခဲ့ပြန်သည်။ ယခုသော်ကား အနီးကပ်ပရိသတ် ယုလင်္ကာကပင် သူ့မမ ကို ချီးကျူးပြောလာပြီ။ ထိုထိုသောဆောင်းပါးများကို 'လူလည်းတစ်တွေ ရေလည်းတကြား' ဟူသော နာမည်နှင့် စုစည်းထုတ်ဝေလိုက်ပြန်ပါလေပြီ။

စင်တင်ပေးတာလား

'ဈေးကွက်ဂျာနယ်' တွင် သူ၏ ဆောင်းပါးကို ခဏှိ မော်ပြ လိုက်စဉ်က ကျွန်တော်ပင် မိတ်ဆက်အမှာစာရေးပြီး တင်ပြ လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က သူ့ကို စင်တင်ပေး လိုက်သည်ဟု ပြောကြသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ မော်ထုတ် ပေးလိုက်သည်ဟုသာ ပြောချင်သည်။ သူ့အတွေ့အကြုံမျိုး ကျွန်တော်မှာ မရှိ၊ သူ့မှာရှိနေသော သူတမျိုးကို ကျွန်တော် မရေးနိုင်။ သူ့မှာ ကြုံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံမျိုး သူ့ခံစား

မှုမျိုး ကျွန်တော် မရခဲ့ပေ။ သူ့အတွေ့အကြုံ၊ သူ့ခံစားမှု မျိုးကို စာဖတ်ပရိသတ် မှုဝေခံစားစေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို မော်ထုတ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူ့ကို ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်မြန်မာစာနည်းပြ တန်း ကျွတ်တိုယယ်ဆရာတစ်ယောက်၏ နည်းပြသင်ကြား ပေးမှုလောက်သာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တောတွေက သူ့ကိုယ် ပိုင် အရည်အသွေး အတွေးအမြင်တို့သာ ဖြစ်သည်။

သူတလား ရသလား

သူတစာပေ၊ ရသစာပေ၊ သူတရသစာပေဟူ၍ ပညာရှိများ က ခွဲခြားပြောဆိုတတ်ကြသည်။ ဒေါက်တာခင်လက်ကွဲ၏ စာတွေကို ထိုဇယားတွင် သွင်းကြည့်မိသည်။

သူ့စာတွေကို သုတစာပေစာရင်းတွင် ထည့်သွင်း နိုင်သည်။ သို့သော် ဝမ်းနည်းမှု၊ အားတက်မှု၊ ကြည်နူးမှု ဆိုတာမျိုးတွေကို ခံစားမိရသည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ဆိုကြ ပါစို့ 'စံပြကျောင်းသား' ဆောင်းပါးထဲက ကမ္ဘောဒီးယား(ခေ) လူဝယ်လေး 'ဒီဒိုနီ' အကြောင်းကို ဖတ်လိုက်ရသောအခါ စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်မိသည်။ ကြင်နာခြင်းလည်း ဖြစ်မိ သည်။ အားတက်ခြင်းလည်း ဖြစ်မိသည်။ သို့သော် 'ရသ' ဟု ပြောရမှာ ခက်သည်။ 'ရသ' ဆိုသည်မှာ သက္ကာန်လုပ် သရုပ်ပီအောင် အနုပညာအားဖြင့် စီရင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီပိုနီ၏ ဖြစ်ရပ်က အနုပညာဖြင့် ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ် တကယ့်လူ့လောကထဲက လူတစ်ယောက်၏ ဘဝ ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာခင်လက်ကွဲ၏ ဆောင်းပါးများ ကို ဖတ်ရ၍ ခံစားရပါသည်ဟုဆိုလျှင် ထိုခံစားမှုများကို ရသ ဟုမဆိုချင်။ တကယ့်ဘဝဖြစ်ရပ်က ပေါ်ထွက်လာ သောကြောင့် ဘဝသတ္တိ၊ ဘဝအလွမ်း၊ ဘဝပီတိများဟုသာ ဆိုလိုက်ချင်မိသည်။

ဒေါက်တာခင်လက်ကွဲကလည်း ထိုထိုသော ဖြစ်ရပ် များကို ဖတ်ရှုပြီး အားတက်အောင်လည်း မချဲ့၊ လွမ်းအောင် လည်း မဖွဲ့။ ဤသို့ တွေ့လိုက်ရ၏။ ဤသို့ မြင်လိုက်ရ၏။ ဤသို့ ကြားလိုက်ရ၏။ ဤသို့ ခံစားလိုက်ရ၏ ဆိုတာမျိုး လောက်ကိုသာ ခိုးရိုးရှင်းရှင်းလေး ထုတ်ဖော်ရေးသားထား သည်ကိုသာ တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အစိုင်းလှ လှနေသည် ဟုလည်း ဆိုချင်မိသည်။

နေတတ်ထိုင်တတ်တဲ့ မိန်းကလေး

သူ့အတွေ့အကြုံတွေကို သေချာဖတ်ကြည့်လိုက်လျှင် သက် ဆိုင်ရာ နိုင်ငံဒေသတို့၏ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး စသည်တို့ အပေါ် မှတ်ချက်ချစရာတွေ တစ်ပုံကြီးတွေ့ လိမ့်မည်။ သို့သော် ခင်လက်ကွဲက စာဖတ်သူထံသို့ လွှဲပေးခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘာမျှ မပြောချေ။ ထို့ကြောင့် နေတတ်ထိုင်တတ်သော မိန်းကလေးဟု ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ သွားလာကွင်လည်ခဲ့ရသည့် လူမျိုးအစုံ၊ ဒေသအစုံပုံတို့၏ ဓလေ့စရိုက်များ၊ အစားအစာဆိုသည် များမှာလည်း အခါ၊ အဆီမို့၊ အချိုအတိမ်မို့တွေကလည်း များမှများ၊ သူ့ပင်ကိုနှင့် အဝင်သည်လည်း ရှိ၊ ခံတွင်းမတွေ့ သည်လည်း ရှိ၊ သို့သော်လည်း သူက အပြစ်မမြင်၊ အချစ် ဝင်သည်သာ များသည်။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာအခြေခံ ပြည့်လှုံနေသည်ဟု ဆိုချင်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း နေတတ်ထိုင်တတ်တဲ့ မိန်းကလေး ဟု ဆိုရပါတော့မည်။

ကျွန်တော်၏ မှတ်ချက်အမှာစာ သင့်မသင့်ကို စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် ဖတ်ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ပါတော့ဟု တိုက် တွန်းလိုက်ရပါတော့သည်။